

om, at Noget bliver at udbetale af de „respective Kæmnerkasser“; dette mindre helbige Udtryk „respective“ kunde maaskee bortfalde. Naar der fremdeles staaer i § 15, at Overveiiinspecteuren skal „føre Tilsyn med samtlige Landeveie og til den Ende foretage de fornødne Inspectionsreiser“, saa synes jeg, at det kunde være tilstrækkeligt, at det hed: „de fornødne Reiser“; thi de Reiser, han er pligtig at foretage til den Ende at føre Tilsyn med Noget, ere jo selvsølgelig Tilsynsreiser, og det behøver altsaa ikke at betegnes, at de ere dette. Endelig staaer der i samme Paragraph længere nede, at Overveiiinspecteuren skal give de communale Betjente „de fornødne techniske Instructioner og Veiledninger“; især denne sidste Fleertalsform, disse „Veiledninger“, forekommer mig ikke at være helbig, ligesom jo ogsaa Instruction og Veiledning i den Betydning, hvori de staae i Udkastet, ere identiske Udtryk, og det burde maaskee derfor helst rettes til „den fornødne techniske Veiledning“. Der var endnu et Par Smaafeil, jeg kunde gjøre opmærksom paa, men jeg kan jo altid derom henvende mig til vedkommende Udvalg.

Uaberg: Det her foreliggende Lovforslag maa vel nærmest betragtes som et Fremskridt i oconomisk Henseende, da man antager, at Amtsrådene i Almindelighed ville bestyre Hovedlandeveiene billigere end Staten. Grundtanken heri er vel ogsaa, at det hele Veivæsen mere skulde betragtes som en Commune- end som en Stats sag. Forfaabid kunde det altsaa siges, at Loven til en vis Grad vilde være et Fremskridt, idet jo nemlig saaledes den communale Myndighed udvides, naar man ikke ved Siden deraf havde søgt at indføre en temmelig skarp Control ved Landeveiene. Jeg kan ikke være enig i Lovudkastets Bestemmelse om, at Kjøbstadgaderne kunne anses som en Fortsættelse af de mindre Landeveie, og at de altsaa som saadanne skulde henlægges under Amtsrådene, og at sølgelig Amtsrepartitionsfondene skulde bidrage til deres Ustandsættelse og Vedligeholdelse. Der er blevet anført, jeg troer af det ærede Medlem for Sørs Amts 4de Valgkreds (Holstein), at Kjøbstadgaderne paa sine Steder være saa flette, at de aabenbart trængte

haarbt til en Omlægning. Det er meget muligt, men dette forekommer mig ikke at være en tilstrækkelig Grund til at lade Landboerne deltagende i Omlægningen og Vedligeholdelsen af disse Gader. Det forekommer mig, at som Fordelingen er imellem Kjøbstæderne og Landdistricterne med Hensyn til Landeveienes Vedligeholdelse, ere Kjøbstæderne i Forhold til den Rytte, de have af Veiene, særdeles helbigt stillede, idet de kun bidrage efter deres Hartkorn, der for de allerfleste Kjøbstæders Vedkommende er noget aldeles Forsvindende. Jeg kan derfor ikke finde, at der er nogen Grund til hderligere at belaste Landboerne her i dette Anliggende. Bestemmelsen i Lovudkastets § 8 tiltaler mig i den Grad, at jeg maa udtale min Anerkjendelse derfor. Det forekommer mig at være fuldstændig rigtigt, at Amtsrådet har et Middel til at kunne ubjævne de Uligheder, der med Hensyn til Veibyrder kunne opstaae for de forskjellige Sognecommuner, da en Sognecommune i et og andet Tilfælde, f. Ex. ved Ombygning af en Bro, kan blive særdeles uheldigt stillet. Især finder jeg den Bestemmelse helbig, at Amtsrådet kan yde Tilskud, hvor der er en Wei, som ikke godt kan optages paa de almindelige Landveies Regulativ, men som dog er af særlig Betydning. Dette vil have en meget stor Betydning især for de Amter, der have en stor Udstrækning, navnlig i Hedeegnene, hvor man har ondt ved at optage de fornødne Landeveie, og hvor man altsaa ad en billigere Wei vil komme til at fyldestgøre de Krav, som kunne gjøre sig gjældende. Slutningen af § 14, som angaaer Ministerens Myndighed, finder jeg ikke at være helbig. Der forekommer mig at være noget vist Støbende i, at Ministeren ubetinget skal kunne forandre de Beslutninger, der ere tagne af en communal Autoritet, uden nogensomhelst foregaaende Forhandling derom. Jeg antager, at denne Bestemmelse dog maatte kunne modtage nogen Modification eller i alt Fald en forandret Redaction. Med Hensyn til Sognefogdernes Stilling forekommer det mig ogsaa, at saalænge vi have Sognefogder, bør man lade dem være stillede paa samme Maade som hidtil, og at man i alt Fald ikke paa nogen Maade bør sætte Sognefogden som Sognefor-